/per

Lietas Nr. 121008913
Lietas arhīva Nr. 105AA-0143-13/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2013.gada 6.decembrī

VIDZEMES APGABALTIESA šādā sastāvā:

tiesnese referente E.Knēgere

tiesneši E.Driba un G.Kukaine

rakstveida procesā 2013.gada 28.novembrī izskatīja /pers.F/, /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Limbažu rajona tiesas 2013.gada 13.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 6.maijā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Z.Sinka sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD915944 par to, ka /pers. F/ 2013.gada 6.maijā plkst.19.30 Skultes pagastā pa ceļu no mājas /Nosaukums/ virzienā uz ceļu Priedulāji - Pakalni 2.kilometrā vadīja transportlīdzekli VW Passat, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un nevarēja uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentu, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk CSN) 35.1.punktu un 35.2.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktā.

Par konstatēto administratīvo pārkāpumu pieņemts lēmums, ar kuru transportlīdzekļa vadītājam izteikts brīdinājums.

Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolam, /pers. F/ to pārsūdzējis augstākā iestādē.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka A.Pumpura 2013.gada 26.jūnija lēmumu Nr.PD915944/1 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora Z.Sinkas 2013.gada 6.maija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PD915944 atstāts negrozīts, bet /pers. F/ sūdzība noraidīta.

/pers. F/ šo lēmumu pārsūdzējis Limbažu rajona tiesā.

Ar Limbažu rajona tiesas 2013.gada 13.septembra spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2013.gada 26.jūnija lēmums Nr.PD915944/1 un /pers.F/sūdzība noraidīta.

Spriedumā norādīts, ka lietā nav strīda, ka /pers. F/ nevarēja uzrādīt pēc policijas darbinieku pieprasījuma pārbaudei vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus.

Tiesa uzskatījusi, ka, lai /pers. F/ sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktam, nepieciešams konstatēt, vai /pers. F/ norādītajā laikā un vietā ir vadījis transportlīdzekli. Šo faktu tiesa konstatējusi ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.915944, kā arī policijas darbinieku Z.Sinkas un L.Loginas ziņojumiem.

Policijas darbiniece L.Logina savā ziņojumā norādījusi, ka 2013.gada 6.maijā ap plkst.19.30, pildot amata pienākumus kopā ar Z.Sinku, braucot ar dienesta automašīnu pa ceļu Priedulāji- Pakalni 2.kilometrā, ievērojusi, ka no pievedceļa virzienā uz ceļu Priedulāji - Pakalni brauc tumšas krāsas automašīna. Automašīna apstājusies, no tās izkāpis vadītājs, automašīnu aizslēdzis un atslēgas iemetis grāvī. Ar dienesta mašīnu piebraukuši pie vīrieša, kas izkāpis no automašīnas, pacēlusi grāvī nomestās atslēgas. Z.Sinka vīrieti aicinājis uz dienesta automašīnu, vīrietis atteicies nosaukt savu vārdu, uzvārdu. Pati devusies uz netālu esošajām mājām /Nosaukums/, kur noskaidrojusi, ka automašīna pieder /pers.F/.

Analogus faktus savā ziņojumā norādījis arī policijas darbinieks Z.Sinka.

Tiesa policijas darbinieku ziņojumus atzinusi par patiesiem un par pietiekamiem pierādījumiem, kas apliecina, ka /pers. F/ ir vadījis transportlīdzekli. Tiesa nav piekritusi /pers. F/ norādei sūdzībā, ka policijas darbinieku ziņojumi nav uzskatāmi par objektīviem tā iemesla pēc, ka tie ir saturiski vienādi, un ka policijas darbinieki, iespējams, ir ieinteresēti lietas iznākumā un šiem ziņojumiem

nevar dot priekšroku, izvērtējot pierādījumus lietā.

Tiesa uzskatījusi, ka policijas darbinieki, saturiski vienādi atspoguļojot ziņojumos lietas apstākļus, ir vienādi uztvēruši un sapratuši notiekošo un katrs to precīzi izteicis savā ziņojumā. Tiesa lielāku ticamību piedevusi policijas darbinieku ziņojumos norādītiem faktiem.

Tiesa kritiski vērtējusi /pers. F/ apgalvojumu, ka viņš automašīnu nav vadījis, jo viņš tobrīd atradies pietiekami lielā alkohola reibumā, ko apstiprināja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols, kurā norādīts, ka /pers. F/ izelpā alkohola koncentrācija ir 1,3248 promiles.

Savā paskaidrojumā /pers. F/ arī norādījis, ka ēdot lietojis alkoholiskos dzērienus.

Tiesa pievienojusies iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu spriedumā nav norādījusi, uzskatot, ka nav likumīga pamata atcelt pārsūdzēto augstākas institūcijas lēmumu, ar kuru atstāts spēkā lēmums par /pers. F/ sodīšanu par Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā.

Par Limbažu rajona tiesas 2013.gada 13.septembra spriedumu /pers.F/iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt un administratīvo lietu izbeigt.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, tā kā tiesa spriedumā ir pievienojusies policijas galējā lēmuma motivācijai, tad apelācijas sūdzībā atsauksies ne tikai uz tiesas motivāciju, bet arī uz policijas motivāciju.

Norāda, ka nav objektīvu ticamu pierādījumu faktam, ka viņš būtu vadījis automašīnu, piemēram, videoieraksts. Vienīgie pierādījumi vadīšanas faktam ir policijas inspektoru L.Loginas un Z.Sinkas vārds vārdā identiskie dienesta ziņojumi. Nepareizs esot tiesas secinājums, ka policijas darbinieki ziņojumos saturiski vienādi atspoguļojuši lietas apstākļus. Ziņojumu identiskums liecinot, ka policisti viens no otra ir norakstījuši. Gadījumā, ja abi policisti nekļūdīgi paši redzējuši vadīšanas faktu, kāpēc viņiem bijis nepieciešams vienam no otra norakstīt.

Sūdzības iesniedzējs norāda uz tiesas sēdi lietā Nr.121005313, kurā izskatīts protokols par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, jo abi pārkāpuma protokoli esot par vienu un to pašu notikumu. Atreferētas un vērtētas policijas darbinieku Z.Sinkas un L.Loginas liecības, uzskatot, ka tās ir atšķirīgas par notikumiem pēc viņu piebraukšanas pie automašīnas. Z.Sinka norādījis, ka esot sācis iet prom un gribējis bēgt, savukārt L.Logina liecinājusi, ka viņš meklējis atslēgas. Ņemot vērā minēto, uzskata, ka nepareizs ir policijas lēmumā norādītais, ka abu policijas inspektoru ziņojumi ir līdzīgi, uzskatāmi par ticamiem un attiecīgi dodama priekšroka policistu notikuma izklāstam. Uzskata, ka policija vienkārši piesedz savus darbiniekus un vienīgais, ar ko identiskie ziņojumi atšķiras, ir daži teikumi to vidusdaļā, kad policijas inspektori apraksta, ko katrs darījuši brīdī, kad policiste L.Logina aizskrējusi uz /pers. F/ mājām, un viens no ziņojumiem ir rakstīts datorrakstā. Neesot arī skaidrs šo ziņojumu tapšanas laiks, jo administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts, ka tie būtu tam pievienoti.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka par šo pašu notikumu viņam sastādīts arī administratīvā pārkāpuma protokols par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, kā arī apraksta notikumus par alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpas gaisā, saskatot šajās darbībās dīvainības, kas liekot secināt, ka patiesībā policijas inspektori nav redzējuši viņu vadām transportlīdzekli, bet viņiem tikai radušās nepamatotas aizdomas.

Uzskata, ka apstrīdētā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PD915944 sastādīšana par to, ka nav varējis uzrādīt transportlīdzekļa vadīšanas tiesību apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, liecinot par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli. Policijas inspektoriem uzreiz iebildis, ka nav vadījis transportlīdzekli, un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā ievilcis ,,Z" simbolu, tādējādi nepiekrītot, ka būtu vadījis transportlīdzekli.

Tā kā policisti neesot redzējuši vadīšanas faktu, tad nolēmuši iet pie iesniedzēja sievas un prasīt, ar ko viņš aizbraucis. Kad liecība par mašīnas vadīšanu iegūta, policisti izdomājuši, ka pietiks ar viņu saskaņotiem ziņojumiem, kuriem vienmēr jau piešķir lielāku ticamību. Pretēji administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam, policisti nav devuši ar to iepazīties, līdz ar to nav bijusi iespēja to parakstīt un ierakstīt arī tajā savu attieksmi pret viņam izvirzītajām apsūdzībām, ka tām nepiekrīt. Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 28.februāra spriedumu Nr.SKA-80/2007.

Personas pārkāpuma vietā, kā arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā izteiktie iebildumi, ka persona nav izdarījusi pārkāpumu, par kuru tiek apsūdzēta, ir likumā noteikto tiesību izmantošana, lai vērstos pret nepamatotu apsūdzību, turklāt vienīgais tiesiskais veids kā vērtēt šos iebildumus, ņemot vērā, ka lietā nepastāv neviens cits no lietas dalībnieku subjektīvo viedokļu neatkarīgs pierādījums.

Uzskata, ka šajā lietā pastāv divas pretrunīgas notikumu versijas. Policijas versiju, ņemot vērā Latvijas APK 243.panta otrajā daļā noteikto iestādes pierādīšanas pienākumu, neapstiprinot neviens nopietns pierādījums. Bezierunu ticamības piešķiršana policista teiktajam esot bīstama un nepamatota prakse, par ko liecinot apelācijas sūdzībā norādītie atreferējumi no dažādiem tiesu spriedumiem un rakstiem. Atsaucas arī uz Satversmes 92.pantu un Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKA-48/2009 par nevainīguma prezumpciju un secina, ka nav pierādīts transportlīdzekļa vadīšanas fakts, kas liedz viņam piemērot administratīvo sodu.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās pārkāpuma lietas Nr.121008913 materiālus, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Limbažu rajona tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers.F/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Apelācijas instancē iesniegtā sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta otro daļu, tika izskatīta rakstveida procesā.

Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tā kā, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, tad iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par /pers. F/ vainu Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pietiekošs un pievienojas pārsūdzētajā spriedumā norādītajai argumentācijai un savā nolēmumā to neatkārto. Pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību, noskaidrojusi visus būtiskos apstākļus lietā, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma esamību un /pers. F/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 35.1. un 35.2.apakšpunktā noteiktajam mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt vadītāja apliecībai un transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentiem, kas jāiedod pārbaudei pēc policijas darbinieku [..] pieprasījuma.

Tā kā transportlīdzekļa vadītājs ir fiziskā persona, kas vada transportlīdzekli, tad, lai konstatētu, ka /pers. F/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka viņš administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadījis transportlīdzekli. Iesniegtajā apelācijas sūdzībā /pers. F/ šo faktu noliedz.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta trešās daļas 3.punktu, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi ar spēkā stājušos nolēmumu par personas saukšanu pie administratīvās atbildības konstatēti fakti.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka ar Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 7.novembra spriedumu lietā Nr.121005313 ir konstatēts fakts, ka /pers.F/ 2013.gada 6.maijā plkst. 19.30 Skultes pagastā pa ceļu no mājas nosaukums virzienā uz ceļu Priedulāji - Pakalni 2.kilometrā vadījis automašīnu VW Passat ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, būdams alkohola ietekmē, un izdarījis Latvijas APK 149.^{15} panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam ar Limbažu rajona tiesas 2013.gada 19.jūnija spriedumu piemērots administratīvais arests uz piecām diennaktīm, naudas sods Ls 600, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem. Ar minēto apelācijas instances tiesas spriedumu atstāts negrozīts Limbažu rajona tiesas 2013.gada 19.jūnija spriedums /pers.F/, /personas kods/, administratīvā pārkāpuma lietā Nr.121005313.

Tā kā ir pierādīts, ka /pers. F/ 2013.gada 6.maijā plkst.19.30 Skultes pagastā pa ceļu no mājas /adrese/ virzienā uz ceļu Priedulāji-Pakalni 2.kilometrā ir vadījis automašīnu VW Passat ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bet nav varējis uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus, tad ar šādu rīcību viņš ir izdarījis Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam pamatoti izteikts brīdinājums.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Limbažu rajona tiesa ir izvērtējusi Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka lēmuma Nr.PD915944/1 pamatotību, izskatot /pers. F/ sūdzību par 2013.gada 6.maija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD915955, kā arī izvērtējusi tiesā iesniegtajā sūdzībā minētos faktus un pamatoti atzinusi, ka iestādes pieņemtais lēmums ir likumīgs.

Izskatāmajā lietā /pers. F/ iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādītie apstākļi ir izvērtēti Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 7.novembra spriedumā administratīvā pārkāpuma lietā par /pers. F/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tādēļ apelācijas instances tiesa tos atkārtoti šajā lietā nevērtē, jo /pers. F/ ir izdarījis divus vienlaicīgi konstatētus administratīvos pārkāpumus, par ko sastādīti divi administratīvā pārkāpuma protokoli, tā kā to izskatīšana bija pakļauta dažādām institūcijām.

Apelācijas instances tiesai nav šaubu, ka /pers. F/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.un 2.punktā norādīto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam uzlikts panta sankcijā paredzētais administratīvais sods, šos faktus par pamatotiem atzinusi iestāde un Limbažu rajona tiesa, tādēļ pieņemtais spriedums atstājams negrozīts, bet iesniegtā apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Limbažu rajona tiesas 2013.gada 13.septembra spriedumu /pers.F/, /personas kods/, administratīvā pārkāpuma lietā Nr.121008913, bet /pers.F/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts un

pieejams tiesas kancelejā 2013.gada 6.decembrī.

Tiesnese

referente E.Knēgere

Tiesneši E.Driba

G.Kukaine